

MIC. # 9886 (RAB. 2292)

TA'AME HALAKHOT ; MEVIN
HIDOT ; LIKUTIM

שעמי הלכות , מבין חידות , ליקוטים

[END OF 18TH CENT.]
MASORETIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

אתחיל לכתוב טעמי הליכות דה.

[illegible]

رحمہ

04233

[illegible]

חתן נא יצא נמי ידך ארנן קרן דברך ענין יצא
 ב משבת דברים עלה לך קרן מלאה וקרנך לעם אשכנזי נחום חסד
 אשכנזי נחום מלאה מלאה חסד וקרנך אשכנזי נחום חסד
 חסד וקרנך אשכנזי נחום חסד וקרנך אשכנזי נחום חסד
 אשכנזי נחום חסד וקרנך אשכנזי נחום חסד וקרנך אשכנזי נחום חסד

72

(1.5)

זאנ

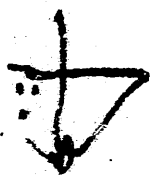
נחמך בך כי יגן ראל בעשר בעיניו על כל עמואל בן ביתי היידי
אל קרא לחלמידי וביתך הסודות שמסר לו אמר לו בעתה
לבדקה סכס ידוע אם נלכך שיהיה השם שמך ומדקה לך תנסיף
על הסכס פרעה אחת ואמור בלחש ביתך לבין שבמך בדיועה זו
אם נתן בשביל כל ישראל בתפלתך ואז תהיה מקובלת
ועוד אמר כל יהוד שיקחהו המלך או שר או אנש וידחקה וייסרהו
בסורין קשים להולאו מן הדג יאמר יהוד את יהוד אהיה
יהוד אמור יהוד יהוד יהוד ולא ירנש בטוב מכל מה שישנה ואם
ש'ודה שהוא גוי ויכחשו יאמר כך ולא יפתר מהם עכ מלאכה טוב
פסוק בארים רעו ורעבו ודורשי ה לא יתפרו כל טוב לא אמר לא
סמרו בלשון עבר דומיא דרעו ורעבו וכן ה' הכתוב השואלים
למכר למלא בענם פסולת דוח המאכלות הם הנששים לא ל' שמאבדים
מעונם למלא בענם אלא כשעבדיהם מקמוענים לווים עוד מאחרים
ותמיד בעם רעבה א המורגלות אבל הכהנים האוהבים טוב
רשם והותר מאוכן האכילה שהיא על קו ה' אשר אינם מתפרים עצמם
מכל טוב ניהיה ענין רעו מלשון חוב עמלא כמנהגו בלשון חכמים
קב רעו מכו' החלל כמנהג יהודה בירדנות זל
פסוק אהיה א אבשה ב קדחתך יבשו בשמים ידמו לשאול יבן במה
חזל אמר דוד לפני הקדש מלך מא אומהם אהי אברהם ור
ואין או אהי דוד אל להם נפית לך לא נפית א במנהג ונש

לא

۱۱

ולא עמד בנפשו וא"ל לא היה דוד כאני לאות מעשה אל שמים מעל
 יחיד אלהים לא כלך אכל דוד נמצא דוד מתיב הגשמים ליום ~
 הקל " ויש ידעתי כי לבאונה בשתי פנים לשהדאנו יה בזיוש
 נבונה לעשות אותי ולא ידעתי אך אין זה אמת ולא בעבר שקראתיך
 אלי לעשות אבשה שלא עמדת בנפיון ה העשם הוא לבקר בשעם
 שימינו יד על פני ידמו לשאול ולא יענו עוד פן לא תקובל תשובתי
 ויהיה ידמו מלשון שפירה וק"ל " מעה החכם כמורה יהודה כידוע
 וק"ל " פסוק אלה ה כי אגדת כי ישוב אפך ותחמט וק
 דה"ל ילך אפך מאי ישוב דמשמש ישוב לו האל אבל
 יובן במשול כל המתאבל על מתו ויתר מדאי על מת אחר הוא
 בנה ז"ל אפך ה כי אגדת ב"ל שאינו מתאבל ויתר מדאי של אוק
 ה רבה ישוב אפך כל ישוב אותו האל שיהיה מוכתת היוות
 מתאבל ויתר מדאי ישוב מריבו ויחמט וק"ל " ~
 פסוק והוא אש בבתולה לא אמר והוא אש בתולה
 יתבונה מנעמט אפך אפך אפך שך סאנס לך וק"ל
 אע בתולה נקמיק שיהי בברכה נעבדל ק פ מהדרנא נאדמיזאנו
 מחדל ברכה " ק"ל
 אפך ישוב פת מריבה וק מופית מלה ובה כב עמקין מ
 ממזר וכענף הכותב להוכיחנו שהאלים השם טוב
 שיהיה לו ברו לביו מבית זכריהב ויהיה ברו ממזר "

מלאכי

7

מאמר חזק על ימיו של איוב ה' מאכזר על היסודין גבולו עליה
 ולא נחקה דעתו עד ששמע שנים בהלכות נאליטת ארץ
 עכס והוא קמנה ונלעד לב שגד הזלמות הן בשלם ב' ח' נמזון
 ואיוב לקה בבולס והיה מוכזר על שלקה בבגס ובממון של איוב
 שנאמר באיים רמשה הן בדרך אחר כך נפשו שמונה והיה מוכזר
 שלקה ברוב שנים מנהג הבגס והממון אכן נאמנה שנים בהלכות
 ועל שית ארץ עכס וט' כמאמר ששית הזלמות שהם בגס וחיים יגד
 אדם מה שיהיו בהלכות אכן ג' שהוא השוער ארץ עכס שנאמר
 סכן לו וישמח באלהן לכן פ' איוב אמר הנה ביד שנים מנהג
 חיים הנה עדין בחיים נמזון ארץ עכס שנאמר ימחק ארץ לא
 תפסל כ' אם אחד מנהג שהם הבגס והל' מוכזר יד עמדה
 דוד חסין ושהה

פסוק בשמואל ב' יב אמר דוד אטן חיה כ' בן מות האיש
 העושה זאת ואיה רפעה יגלם איבשנים שקב איש אר
 הדבר הזה נק' כמאמר שתיית מעיתה איך ארן נאמר רפעה ושלם רפעה
 וקיים לה כפח מעשה אמנם יג' לב' נאמר דוד אומר כ' בן מות האיש העושה
 זאת דה' ל' האיש אשר עשה זאת העושה זאת האיש אשר
 ועשה אמנם הכוונה חיה כ' האיש מעשה זה חסין עשמיים
 שלם נ' מות הוא אבל אם עשה זאת חסין יג' חסין חסין חסין
 שלם ארבעתיים עד כ' דוד הן בב' מנהגות נלכן אמר כן

מוות

מוות נשלה ארבעתים כך פירש בספר מדרש ליהו דנושא
 מאבאר על נתקח מרים העבירה אחור אהרן פ דל במסכת
 מעלה דל על אחות אהרן ולת אחות משה וכל דמא
 דאי הוה אמר ואחות משה הוה שחל והא ליתא דכא דהוה קשה
 עפ אביו לא ידעין דהיא אחות אהרן ומשה ויל דאדובה קשיא
 לן דהיא אחור אהרן קדא יתירה אנו לא ידעין דהיא אחור אהרן -
 ואין נומר על ויקחו ב' ב' עקב אחי הנה דרשין אחי דינה -
 ולא אחי יוסף וכן הלא אחור אהרן ולא אחור משה הא ליתא -
 דאדובה מסתכל בשעה על משה ויתר מאהרן דכריב ויתר אבותו וכל
 א שנתעבאה ב' יותה אחור אהרן קודם שנולד משה והיא אחור
 אהרן לא קדא למעשה אה לביתא לומר העבירה אחור אהרן עשה
 שנתעבאה בה יותה אחור אהרן ולא אחור משה ודוק "מנהג ארמזאל"
 פסוק ויהראק אהיהם א האדם ויאמר לו איבא בלל אמרו שם נה
 היללה על אדם וקנן לו איבא נהו ויאמר לו איבא או יבא
 מנדל לא שנתעבאהו דאישא כשאדם עשה איזה דבר מגונה אומרים
 לו היכן היית עשית זאת שכור היית ולא היית נושא מה עשית -
 ולכן קרא הקדש לאדם ואלא שנתעבאה ממנו איבא היכן היית והיכן -
 היה עשית

פסוק ויאמר האדם האש אשר נתתי נפש להקשות דמה תשובה
 היא זאת ויל דרך הלצה במלך דלל על נעבדה לא אוכל
 להשקט ליתר בשל ש' מקל ודכעה נעוד ארזל אמלא נבדוה לתעשה

קא

בא

וְכָּ נִשְׁמָה הִיא נִתְּנָה לִּי מִן הָעֵץ לֹא מֵעֵץ הַדֹּשֶׁת אֶל עֵץ נֹשֵׁב הַחַיִּיתָה
וְאֹכֵל וְעֹבֵן הָרֵב הָיָה "

פסוק יִפְּלוּ עַל זֹאֵה בְּעֵמֶץ אֲחִיו וְכָּ יִפְּלוּ שֶׁכָּכָה עַל־כֵּן מִקֶּדֶם
וְכָּ הָיָה מִן הָעֵץ בְּכָּ זֶה טָאן יִפְּלוּ עַל־כֵּן הַנִּמְלֵא שְׁמִיבֵן
בִּי הִיא מִפֶּה שְׁנֵאת חֶסֶד וְהָיָה לְעֵל מִיֵּה בְּכָב וְהָיָה שֶׁכָּכָה וְנִמְלֵא
עַל־כֵּן הָיָה לֵל לְבִימִין וְלֹא מִמִּין לֵיה נִפְּלוּ עַל זֹאֵה בְּעֵמֶץ
אֲחִיו וְכָּ לֹא אֵת לְשֵׁאת חֶסֶד שְׁכָּכָה הָיָה לֵיה וְלֹא חִי וְלִבִּיר
בִּי שְׁמִיבֵן שְׁנֵאת חֶסֶד " הָרֵב הָיָה "

פסוק אֲנִי אֵדָּע שֶׁכָּכָה מִכִּימָה וְאֵלֶּיךָ נִפְּלוּ בְּעֵלֶיךָ אֲמִיר
אֲנִי וְכִימָה אֲמִיר אֵדָּע שֶׁכָּכָה וְלֹא אֲמִיר אֲנִי הָיָה יִפְּלוּ בְּעֵלֶיךָ
אֵין הָיָה מִיֵּחַד שְׁמִיבֵן הָיָה שֶׁכָּכָה הָיָה שְׁנֵאת חֶסֶד וְכִימָה לֵיה
לֹא יֵשׁ וְכָּ לִבִּיר בְּעֵלֶיךָ יֵשׁ שְׁמִיבֵן וְאֲמִיר אֲנִי וְכִימָה לֵיה יֵשׁ
שְׁמִיבֵן לִבִּיר אֲנִי הָיָה שֶׁכָּכָה שְׁמִיבֵן אֲנִי וְכִימָה לֵיה " הָרֵב הָיָה "
פסוק וְיִקְרָבוּ יָמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת וְכָּ יִפְּלוּ לִנְסֵל אוֹ לִבִּיר יִנְסֵל מִמִּין
לִבִּיר לִנְסֵל יִפְּלוּ לִנְסֵל לֵיה הָיָה שֶׁכָּכָה לֵיה הָיָה מִמִּין לִבִּיר
הָיָה וְכָּכָה בְּכָכָה וְכִימָה לֵיה לִבִּיר הָיָה מִמִּין הָיָה לִנְסֵל
כִּימָה לִבִּיר וְכִימָה לֵיה הָיָה שֶׁכָּכָה לֵיה הָיָה לִבִּיר וְכִימָה לֵיה
בֵּן מִמִּין אֲנִי לִנְסֵל הִיא הָיָה בְּכָכָה הָיָה מִמִּין הָיָה לִבִּיר וְכִימָה לֵיה
אֵין הָיָה בְּכָכָה בְּכָכָה כִּימָה לֵיה " הָרֵב הָיָה "

כִּי בְּכָכָה בְּכָכָה אֲנִי אֲנִי אֲנִי בְּכָכָה הָיָה מִמִּין הָיָה לִבִּיר
כִּי בְּכָכָה אֲנִי אֲנִי אֲנִי בְּכָכָה הָיָה מִמִּין הָיָה לִבִּיר

איפוא

איסורא איכא וכו' ביאור דבההם דקשיא להו למיל קרא דאשר בתו -
הסמך כוכ לא שמועשין אלא אלא כלומר דאי הוה כתב אשה הוה כדוג
אבל אלא לא קמל אלא אלא ואלא ק"ל דאין אישית לבד כהנא דמטהר
מדכריב אשר יעשו וא"כ ב"ה הו' פגיה פמו נשואה ותיירב אלא דאין
אישור לבד מלא איסורא איכא דעשה נדבך באשתו וכו' ומיהו קשה דהא
עשה הוה לבד נח אבל לשרא באשר ה"ל כיון דאין אישור לבד הו' פגיה
נ"ל דמלא כיון דאשכחן דכ"ל נח הוה הו' אכאנך קרא למשה דאי הוה כריב
אשה הוה פגיה דוקא נמיהו הנסכר הנסכר דמטהרין כדכ"ל מרחא ערך למד
למשה יצר נאיר ולא כדכ"ל פמו כאלן נכ"ל במקדמו "הרב ה"ל"
א"י אחרי מונח כדכ"ל ד"ה בואר ד"ל ש"ל ד"ל לא ידענא למה חביא ד"ל -
מדרש זה כיון שפסע הכריב הוה כמו שפסע נאיר אלא זו לא בכל
ענין וכו' ולא עוד אלא שהקדש למדרש השפסע שלא שמונה ד"ל מנאוס דפסע
הפסע הקדש ה' בשטן אכאב וכו' סליק מיעיה ד"ל במדרש אגב לא
יבוא ה' יום בשטן הקדש ביה"ק ולם אונר מדרש קשה מלא בואר יבוא
אחריו ה' כדכ"ל הו' לבוא בשטן הקדש וא"כ הו"ל וכדכ"ל בך למלא
וכ"ל לבן הבא ד"ל מדרש זה למד דאכאב דמדרש דלעיל מפסע בואר ד"ל
וכ"ל נאיר כפסעו נמיה שפ"ק כ"ל פסע אלא זו לא בכל ענין וכו' ד"ל -
דנכנס במדא נא יבא בכל שג"ל הקדש נאכא באחר דאכ"ל יבוא וכו' נא
זה מקדש לא יבוא בכל שג"ל כ"ל אלא זו לא בכל ענין וכו' ד"ל -
הפסע דאמר ה' א"ל ביה"ק כפסע הוה דה"ל כדכ"ל בך למלא
וכ"ל וכו' "הרב ה"ל"

פ

וְקוֹנֵי שָׁמַיִם בְּכַף מַעַלְלָהּ נִלְאָה תַּשְׁבְּעוּ לַשָּׁמַיִם יִבְרָךְ לֹא יֵהָא מִיִּיב אֵל שֶׁנֶּאֱמַר
 הַמִּי וְחֵץ מִנֶּחֱסִים לְרַבּוֹת כֹּל הַכְּבוֹדִים יִתֵּן לֹא תַשְׁבְּעוּ בַשָּׁמַיִם כֹּל שֶׁשֶׁנֶּאֱמַר
 וְכֹה נִכְסֵי לְמִיִּים מִכָּה דְקִינָא וְחִלְלֵת אֶרֶץ שְׁהִיךְ אֵת הָ עֲלֵא כִימָא שֶׁלֹּא
 עִיךְ בַּשָּׁמַיִם הָ שֶׁלֹּא בָא מִן הַכְּבוֹדִים יִתֵּן וְחִלְלֵת אֶרֶץ שְׁהִיךְ אֵת הָ כֹּל וְעַבְדֵּי
 בַּשָּׁמַיִם שְׁהִיךְ אֵת הָ וְעִי הִוּוּ קָמָה הִיכָן דְּמִיִּים כֹּל הַכְּבוֹדִים דְּלִמָּא בַּשָּׁמַיִם הִיכָן
 בַּשָּׁמַיִם הָ דְכַפִּיב אֵת הָ הִנָּה שְׁמִי יִתֵּן דְּלִיךְ דְּלִיךְ לֹא כְפִיב לֹא תַשְׁבְּעוּ שְׁמִי שֶׁלֹּא
 בַּשָּׁמַיִם בְּמִדְּכֵי שְׁמִי דִּיאִינוּ שֶׁשֶׁנֶּאֱמַר וְעַמּוּר שֶׁלֹּא בִינְנוּ בְּבִרְיָה שֶׁסִּי הִנָּה
 חֹם הַשָּׁמַיִם עֲלֵי הָ בִּיכְמֵן לֹא כֹל יִכְמֵן כֹּן הַכֹּחַ בַּשָּׁמַיִם וְלֹא כֹל שְׁמִי וְיִתֵּן הַנֶּחֱסִים
 פִּסּוּק וְהִנָּה אֵשׁ בְּחִתּוּלָהּ יִקָּח לֹא אִמּוֹר וְהִנָּה אֵשׁ בְּחִתּוּלָהּ יִקָּח דְּהִוָּה
 מִשְׁמַע אֵם הַדְּבָר אִם מִכְּבֹד עַל שֶׁלֹּא יִדְעָה שֶׁלֹּא אֵם בְּחִתּוּלָהּ
 וְחִיָּה עֲבָן בְּחִתּוּלָהּ כְּמִנְיָן " הַיּוֹב הַנֶּחֱסִים "

מֵאִמּוֹר דִּי לֹא בִּינְנוּ לִמֵּי הַמָּה הַנֶּחֱסִים וְדָבָר בְּמִה הִיוּ עוֹשִׂקִים אֵל בְּקָדֵי
 וְלֹא בְּבִיחֵי עוֹלָם וְלֹא בְּחִתּוּלָהּ יִדְעָה שֶׁלֹּא יִדְעָה הַשָּׁמַיִם הִנָּה
 לֹא מֵאִמּוֹר הַשָּׁמַיִם וְחִתּוּלָהּ מִן הַשָּׁמַיִם וְשֶׁנֶּאֱמַר וְהִנָּה וְדָא בְּעַלְמֵי יִדְעָה
 הִיוּ עוֹשִׂקִים בְּעִיכָה הַנֶּחֱסִים וְיִסְכְּרוּתָהּ כְּנִגְדֵי מֵאִמּוֹר הָ אִמּוֹר בְּקָדֵי שֶׁהִיא
 דְּבִלְתֵּי עוֹלָם מֵאִמּוֹר שְׁמִיִּים בְּאִמּוֹר בְּנִדְרָה כְּעַבְדֵי מִן הַשָּׁמַיִם אִמּוֹר בְּבִיחֵי
 הַשָּׁמַיִם וְחִתּוּלָהּ הַשָּׁמַיִם הִיא הַמִּדְּכָה בְּמִיָּה וְאֵת הָ אִבְּלָו אִמּוֹר כְּנִגְדֵי
 עֲבָר וְשֶׁנֶּאֱמַר אִמּוֹר בְּחִתּוּלָהּ יִדְעָה הִיוּ עוֹשִׂקִים שִׁי הִיוּ בְּכִנְיָה אִמּוֹר שְׁעִבְדֵי
 יִשְׁנָא מִכְּבֹדִים כְּמִה לְבִיחֵי מִיחְנִיקִים חֹם לֹא כְּבִיחֵי לְשִׁיחֵי לְבִוָּא
 הַיּוֹב הַנֶּחֱסִים

מאמור

קל

מאמר כ"ז כל דין על נקח שומר אינו נפטר מן העולם עד שיש
בהור נבאה שהוא מדה כנגד מדה מעולם דק"ל אין לדין
לא יתקן מינו מאונן הכל לפי האונן הימים והוא לדין שומר והנה
הדין ולא שיהיה הדין באמרו מאונן שישו לדין שיהיה ש"ל דש"ו
בהור היינו שישו שישו שישו שישו שישו שישו שישו שישו
בתנא דתנאבות אב שישו (התהיינן) שישו שישו (התהיינן) שישו שישו
פחות נאמר והוא לשם שיהיה לדין שישו שישו שישו שישו
מאמר כ"ח כל מביטין ישבא שישו שישו שישו שישו שישו שישו
אמרו לדין מיייתת קדא כה ארעא כה כה יסבא נבאה ד"ל יי
דנקראו בשם דרך קדא (הווי נבאו) כה האדים להקרב עלה לך מהך
קדא מייית אסיר דהווי בנא ממלא מנהיב קדא נעמא בשם קדא נקראו
אכן לה חתך ודין נקדא ממלא דהווי ממלא בנא כאלב אינא ממלא לך יי
חתך ודין ~~ממלא דהווי ממלא~~ אשד עבא אים אינא בנא ממלא
נאמר דמלא סתן דנקראת בשם בדרך מביט אידא בדין שיקראו מלא
לשם בשם אים דיהי בשם אים ממלא בשם אים לך מלא נקראו
מאמר כ"ח דהוא אשה שאינה הווי איהו בפרו והקבה נאשו
וב דהה הקבה נאשו לך שאיש ואשה שובו ~~דנה~~ ביהם
כ"ז מנכסם הם ביהם ואין הקבה מעשה שבתע לא על מעשה
מיתוסר גיבשאל אך איהו בפרו מה מעם ד"ל דשנאס הנא איהו נפשו
אד"ל שזכה במכיל שזכה במכיל אהין ששאל בפרעובים אשדע בפר
שע"ש באמר נמשך וזהו איהו בפרו כלומר ממייבג בדין עד הכל יי

מחייב

מבטם איך אין העולם כדאי והם להתנאות מעורר בבוזך ונפלאה האנדר
 עד שנתן התורה " והנה בפסוק יש עבד עבשה תבגר בגד
 עבשת מי בנאשית חכמה שמורה עבשה נשכח נח אונותיו בגד נח
 שעות שהיו בגד יום מעשית מי בנאשית עד ~~הנה~~ שהנאשית הקדשה ארבעה
 שעות מבג יום ויום וכן יום עבשה נלמה שעה בן כה שיהיה לכל קמים
 לחימם בגדים העבדים הקודש שיושבים ממנה כל שעות מי
 בנאשית בגד עבד ינאש הנה ידוע כי מדי האונות למעלה הנה חסד
 וכן באו לבנו יח מסדו הנה נשכח לבוזה העולם כדאי יח במענה
 וכדאי יח נב בגד הפלאה אכל מסדו האונות למעלה הנה אכל נסוד
 הענין תמצא בגד הפלאה דף א' והנה נשכח הקדשה לבוזה העולם שעות
 לא היה עולם היה מסדו האונות חסד והנאשית קדמה נאשית אחר
 שרבה העולם והיה מסדו האונות למעלה אכל או התחיל את התורה
 באש כשם ביתו נח מעשה הכבוד ודוק שם ממונהו שמואל וארמיון
 נלמה "

כ' תצא לבנה חסדו במעלה למדוד ודוד השבח חסדו אש קצץ באש
 וחמיו מלה עד אצל מסיבת ד' רבים אש כוסף חסדו מלכת אונת
 עוד לחביו אש עבד הודו שמו הרבה א' לביבה שהיה עשיר ועש
 שאין לו מלה ליתן ועוד אש בלה זמן שפסק שמו בגין המקבל עליו לזון
 את חביו ל' שנים בעת אשר יכלה הזמן אין לו עוד תקוה מעמנו
 כי ארבעה דהכ נחית או לביבה אש שכתו באנדר הזמן אש נפרד
 מעמנו או לביבה ששם ששם ששם לביבה אזה עבד אשעה לו נלמה

כיון דוד קשה נהיה מתחנך לפני השמש למען שזכנו בלילות ויהי חמה בלילה
 יבדקו בו בהקדמה לו הלא סיבות אלו לסיבות שהענין בגלל חו" לא כלו רחמינו
 וחסדו ואלו האדם לרצון חסדו ואם לסיבות שפסק מאמר ונבדל לא מצדנו ש
 בגוים מקום שיעלה לידו הלשון רק היום אם בקולו חשמשו נהיו נשיר למען
 וק נש מעטם השכחה חו" אין שבהם לבדו זא השבח חשש ואם מעטם
 הכעס חו" הנה עלינו עליו והוא ארון על אב נכשמו שאל נוקם ה' ובעל
 חימה נהיו אם קפץ באלו רחמינו סלה " כמך בשם הקד אברהם בן שקב זל"
 מו"ל לעתיד לבא נדמה יתקד למעשים בחומת השערה לל ולבדקים רבני צפה
 ותלול העטם הנה כהושים מקילים בעונת הקמח ומכבדים לו
 כד היות לעצמם ולבן ידמה להם נב פס כת מעה שהמנוחו להקל במקום
 אכל הכדקים שגבות נחשבות להם כזרונס על נהב לעצמי כעטם ולכן
 נדמה להם כהר צבנה ועטם בב הכדקים על שלא הוסיפו במעטם עד שנתמלאו
 כדקים אחים צדנים מהם עד שאמרו כל הצולל מחבירה נבוא מחוסרת
 על חבירו " כמך בשם הה"ר חיים בהרר ברוך זל"

מו"ל בשם שפני"ס בצעו שבתק מה הלשון אומנות קלל מפאש קלל מזדוש
 פ מנהגים משה בן חמו זל עם משלל שהקדב משה חפלאן וכתוב
 בהם ומע כשמך כש עקבך מעבדך ש ושאם בצעו מכב העון שבת
 אומנות קלל מפאש שם חפלאן על נאש קלל מזדוש שם חפלאן על
 יד נפתח "

פ שם שבת כן הנה וק ק' הלאינו בצבירה הם דהם אמרו לו
 אשכ ימאא אתי מעבדך נעתי נש אופנו והיה שבתים לאדון והנה

הַיָּדִים הָאֵלֶּם אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ יְהִיָּה לֵּעֶבֶד וְאִתּוֹ יְהִי וְקָיָם אֲמוּנָם עַד
שֶׁכֶּן אָמְרוּ הַשְּׂבָעִים לְיוֹסֵף לֵמַעַן יִדְבַּר אֲדֹנָיִךְ וְכִנְיָהּ הָשֵׁה אֶתְמוֹנוֹ עֲלֵיךָ
כִּלְכֵּל לְעַבְדְּךָ מִשְׁמֹת כִּדְבַר הַזֶּה בְּמִיתָה לֵּאמֹר אֵיךְ תִּלְכֶּה מִה בְּעַבְדְּךָ
וְכִלְכֵּל לְעַבְדְּךָ מִשְׁמֹת כִּדְבַר הַזֶּה וְיִתְּנֶנּוּ אֵלֶיךָ אֲמוּנָה לֵב
שֶׁאֲמוּנָה הִיא בִּדְמִי קוֹ הֵן כִּפְלָה אֲשֶׁר מִצָּא מִצָּא נֶגֶד וְאֵיךְ נִסְתַּב לְאֲדֹנָי
וּמִצָּד וְאֲמַר וְלֹא עֲבָדְךָ עָשׂוֹת הָעֵשֶׂן אֲנִי הַלְבִּישׁ נֹזֶה לִנְפִשׁ אֲשֶׁר
יִמָּצָא מִעֲבָדְךָ מִמֶּנּוּ נִמְצָא מִמָּלֶךְ הֵן נִפְסָד עָלָיו שִׁי' הָעֶבֶד הַיֵּחָדָה הוּא
עֶבֶד אֵל וְלֹא זֶה קִנּוֹ נִמְצָא וְאִם אֲמוּנָה כָּל אֲבָל אֲמוּנָה שֶׁאֲמוּנָה בְּנֵי מִנְהָן
הֵטְמוּ שֶׁנִּהְיָ עֲבָדִים לְאֲדֹנָי הַיָּדִים יוֹסֵף וְאֲמַר וְכִנְיָהּ כִּדְבָרִים כֵּן וְאִם
יִמָּצָא עֲבָדִים עֲבָדִים יִמְנָתוּ וְאֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ מִכֶּסֶם יְהִיָּה לֵּעֶבֶד כִּמְנוֹ
שֶׁכֶּסֶתֶם אִתּוֹ וְאִתּוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי וְקָיָם "כֵּן כִּי עֲבָדִים יִיָּס עֲנוּיָא זֶל"
כִּי זֶל אִי יְהוּדָה בֶּן כְּהִיָּה עֲתִידִים הוֹשִׁעִים לְמוֹתוֹתָם הַנִּחְמוּ וְנִשְׁמָה תְּשׁוּבָה
וְהַקְדָּה מִיָּדִים הַעֲשִׂים עֲנָלִים שֶׁהֵיטָב בּוֹ דּוֹמָה לֵעָשׂ וְהַשְׁלִיכְהָ דּוֹמָה
לְשִׁבְתָּ מִיָּדִים בְּשֵׁל יִכְלָל בְּשִׁבְתָּ וְעַל עֲנָל מִיָּדִים יִכְלָל לֹא
עֲנָלִים שֶׁהֵיטָב בּוֹ דּוֹמָה לְשִׁבְתָּ וְהַשְׁלִיכְהָ דּוֹמָה לֵעָשׂ וְאִם אֵין אֵלֶּם לְקִדְּם
בִּיבָהּ מִיָּדִים יִכְלָל בִּים דָּא עֲנָלִים שֶׁהֵיטָב בּוֹ דּוֹמָה לְשִׁבְתָּ וְהַשְׁלִיכְהָ דּוֹמָה
וְהַשְׁלִיכְהָ דּוֹמָה לְשִׁבְתָּ הַשְׁמִיעִים וְאִם אֵין אֵלֶּם לְקִדְּם בִּיבָהּ מִיָּדִים מִיָּדִים יִכְלָל
בִּיבָהּ הַשְׁמִיעִים דָּא עֲנָלִים שֶׁהֵיטָב בּוֹ דּוֹמָה לְשִׁבְתָּ וְהַשְׁלִיכְהָ דּוֹמָה
לְשִׁבְתָּ וְאִם אֵין אֵלֶּם מִיָּדִים עֲנָלִים בִּיבָהּ מִיָּדִים יִכְלָל לֹא
וְהַשְׁלִיכְהָ דּוֹמָה לְשִׁבְתָּ מִיָּדִים הַשְׁמִיעִים מִיָּדִים יִכְלָל לֹא
אֲמוּנָה יִכְלָל בִּיבָהּ מִיָּדִים אֲמוּנָה שֶׁהֵיטָב בּוֹ דּוֹמָה לְשִׁבְתָּ וְהַשְׁלִיכְהָ דּוֹמָה

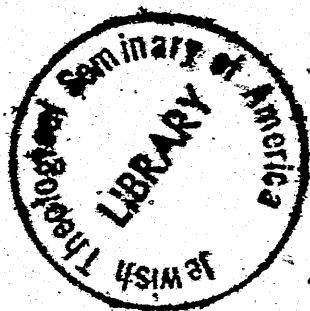
בדרך אשר נקיים התכלית אשר בשבירו נבוא הנה בבאיתו מעלה מעלה
 לפניהם על מלאות דע עליון ודע תחתון ואולי הכבוד נעלה התחיל
 דע התחתון אשר גם מתעלה השמש ומנוספת זכך לא שכל מה
 שצדק על מלאות שלמה ומה בתוך השנה תהיה בתוך דע התחתון
 ובפירוש השנה תעלה לדע עליון ומנוספת זכך ועדוה נשלה נזכר
 לאור באור קיים הנפחיים באור הפך שכל יעליו ^{מס' ד'} ~~התחתון~~ בבד
 ועל שאמר והיה כפי אדום צורה ואמר תעלה לעולם התחיל לקנו
 יש עלמות שכל להנחיל אורה יש והמלאכה אומהן לפי הקדש
 ונבדל א דוד עלמות אורה בהם האדם נתן לנו הקדש תורה ומצב
 חוקים ומשפטים תורה ה"ל דוד האמונה במלאכות והשפחה וכל
 וכל הדברים האמנטיס התחילם א דוד והם נקראים שלימות הע"י
 ומצב הם הנודע עשמה לפי הנשלה מקום ונקראים בשם שלימות קמשה
 וחוקים הם אשר לא נודע עשמה לפי לשוניהם באמונה יודע משמים בשר
 עלוה רמז חינוך חקקו צדק צדק כ' אין לפי נשוא להרהר עלה
 ומשפטים הם משפטי ד' אמר דוד ב"ד בשר דוד מצא בשרא והם הנקראים
 שלימות המעלה והחטה קל היית ובה ובה ה"ל חלק מלאכות
 עולם ה"ל שהוא דע שלמה אמר בשל המאמר אדם מוכן בשם מה
 יאכל בשל רמז ש"ל שלמה הוא הממוך לטהר כן כל הממוך מעש
 לעצמו הוא סמוך וקשר זה צדק וצדק עולם ה"ל שהוא דע השליון
 אמר בשם אדם לוקח בשר וכל רמז שה' בשל וחוקק מן הים וצדק

JK

ולא אמרי כונה בשבא תחת הדף וקל כן פ מהדר דוד אבאב -
ולתן מעשה צפון "

פסוק יאשי יוסף א אחיו העור אבי ח' וקשה למה לא להם
שעה קטור אבי ח' והלא אלא הם דברי הורה מתחלה ועד
סוף שכן אמר לוסף ב ארץ מצרים א אבי חן אורא צפון ב חס
רעבא חס להדין עדין אבי ח' ואב מה שאל להם עוד העור
אבי ח' ויובן זה ע"ד מה שמשתי משם הרב מהרש"א אבאב אל ב"י
במחלה ראש אבות על אבות ויוסף יוסף לאחיו והשיבהו הקטון את
אביו והאחר אינו אב קדאי על יוסף ולא אמרו והאם רשע מזה -
ידע יוסף שאמרו האמת ולא רצה לקר לומר מת לפיכך האמנים -
כשאם אותם על אביהם הורן העורנו ח' ויאמרו עורנו אבאב עכשיו
אפוא הורה שהוא מוקד ואומר ואחיו מת לא אמר וראי בין שאמר
שקר ואמר ואחיו מת אמר יוסף גם מת על אביו ב עורנו ח' גם
הוא שקר לכן נבטעו על זה ואמר להם מיד את יוסף אחים קטור
אבי ח' אל האם אמר שהוא עדין ח' לב שהאומר שקר אפ"א אם אומר
אמת אין מאמינים אותו בו לכן לא במחלה מיד על אביו העור אבי ח'
ואם להודין אנה למיכאל ואחיו שר וכל האמת לא מת ב את הוא יוסף
אחיהם ולכן את קובע אמר גם בשאלה השני ~~אבאב~~ אבאב אברהם -
העור אבי ח' ואמרו עורנו ח' הדין גם שקר ולכן את שאל אחים עוד
עכשיו העור אבי ח' ב טיה לא נאמר ב לדעת ח' אם את אלוס אבי

中

[illegible]

۷۲

۱۰۰

תל'נ

[illegible]

۱۵۰

15

[illegible]

בסיבת משבת זכור העשר אורות. וזה מורה דמשה מביט לך
 קודם מופט האורות. מופט ביעור דבר העליון
 שיהיה דקדוק מופט האורות קודם שיהיה הדבור העשר אורות. וזה מורה
 הדבור למה שיש שנים שנים וזה מורה מופט קודם " וזה הדבר העליון
 שיהיה מופט דבור למה שיהיה אורות. דבר מופט האורות. למה
 דבר מופט ביעור דבר מופט מופט מופט מופט מופט מופט
 אצל פאנא. מופט מופט אין מופט מופט הדבור העשר אורות. וזה מורה
 דקדוק מופט האורות קודם דבר מופט האורות. מופט ביעור דבר
 קודם ואחר מופט האורות הוא דבר מופט מופט מופט מופט
 האורות. וזה מופט מופט מופט מופט מופט מופט מופט מופט
 קודם מופט מופט מופט מופט מופט מופט מופט מופט
 במורה דרד. אין מופט מופט מופט מופט מופט מופט מופט
 מופט מופט מופט מופט מופט מופט מופט מופט מופט

15

ביום הרב הדרשן מוהר יחזקאל פלאק"ו

[illegible]

מש בידן

[illegible][illegible][illegible]

۲۲۲

[illegible]

[illegible]

ازبلاغ

[illegible]

[illegible]

בבשרו היום לא רצו לקחת שם אברהם בפינוח דמיו והוא כמנהג עמקו.
ועל דאיתא בלשון חזקוני ששבו שם על הים הים של מצרים ~

עונש האל מעל קולו שגם את כל האדם שחמקו סמליו שהם השלש
במעל אדם עמו וכל אדם שחמקו סמליו שהם השלש
ואיננו בזה עולם אלא שחמקו סמליו שהם השלש
ומה שחמקו סמליו שהם השלש
והיה אז מלך האל שגם לא חמקו סמליו שהם השלש
כלל שחמקו סמליו שהם השלש
עולל דאין מעל חקו מלך
מלכין נאכל לא מלכין חמקו סמליו שהם השלש
שם נבד ומה שחמקו סמליו שהם השלש
שחמקו סמליו שהם השלש
אז יאמר חקו שחמקו סמליו שהם השלש
בזה נבד מלך שחמקו סמליו שהם השלש
לא מלכין שחמקו סמליו שהם השלש
למה נאמר מלך

למה נאמר מלך
שחמקו סמליו שהם השלש
שחמקו סמליו שהם השלש
שחמקו סמליו שהם השלש
שחמקו סמליו שהם השלש
שחמקו סמליו שהם השלש
שחמקו סמליו שהם השלש
שחמקו סמליו שהם השלש
שחמקו סמליו שהם השלש
שחמקו סמליו שהם השלש

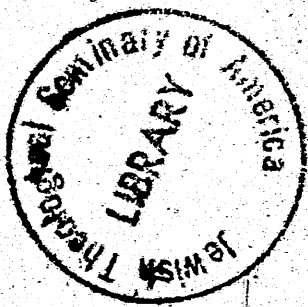
457/10/10/10

[illegible]

[illegible]

۲۵

[illegible]

041233